

Església parroquial de Sant Bartomeu i Santa Tecla

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Passeig del Baluard s/n

Coordenades:

Latitud: 41.23465
Longitud: 1.81161
UTM Est (X): 400409
UTM Nord (Y): 4565487

Classificació

Número de fitxa 08270 - 339
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Neoclàssic Contemporani Modern Barroc
Segle XVII i XIX
Any 1664-84
Autoria de l'element: Sebastià Vives. Jaume Suñé (campanar)
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: El Pla Especial fa constar la necessitat de mantenir el volum construït i les característiques generals de l'edifici, i de realitzar una restauració global.
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial, 339. 2006
Número inventari IPA-11902
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Barcelona. C/ Bisbe, 5 (08002-Barcelona)

Descripció

L'església parroquial de Sant Bartomeu i Santa Tecla és un dels edificis més significatius de la vila de Sitges, tant per la seva vàlua arquitectònica, com pel fet de constituir una de les fites del seu paisatge urbà més reconegudes. L'edifici mostra una planta típicament basilical, estructurada en base a tres naus -la central més elevada i separada per una sèrie d'arcades-, i un absis poligonal. Disposa també de capelles laterals, cor situat als peus, i tribunes superiors. Pel que fa a la coberta, aquesta descarrega el seu pes sobre un conjunt d'arcs de mig punt.

Els trets més rellevants de la seva façana principal són, d'una banda, la presència de nàrtex o vestíbul avançat (que data de l'any 1863) i de tres portes d'accés, totes elles conformades per arcs de mig punt; d'altra banda, convé mencionar la presència de l'obertura circular superior, o rosassa, i el coronament superior amb cornisa de perfil ondulant i pinacles amb esferes. Finalment, a la banda dreta del frontis es troba emplaçat el campanar de planta octogonal i conformat per tres cossos superposats. En el costat esquerre s'identifica l'anomenada torre del Comunidor, de planta quadrada. Cal mencionar també la presència de la capella del Santíssim en el flanc dret de l'església.

L'interior de l'edifici conté elements significatius del patrimoni moble religiós de la vila de Sitges, així com un òrgan igualment valuós.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció I. Forma part del Conjunt 2, que inclou dues illes integrades en la seva pràctica totalitat per cinc dels edificis més singular del casc històric de la vila, com el conjunt de Maricel de Terra i la pròpia parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla.

Història

L'actual església parroquial de Sant Bartomeu i Santa Tecla s'aixeca en el mateix indret que ocuparen les esglésies romànica i gòtica de la vila de Sitges, aquesta darrera consagrada l'any 1317. El 14 d'abril de 1664 es va acordar la construcció d'una nova església, les obres de la qual s'iniciaren un any després, concretament el 8 d'octubre de 1665. La consagració definitiva es documenta el 19 de juliol de 1672, tot i que l'anomenada Torre del Comunidor no estarà finalitzada fins dos anys més tard, al 1674. L'any 1868, després d'enderrocar la Torre de les Hores del c/ Major, s'hi van col·locar en aquesta torre les campanes i el rellotge de la vila.

L'edifici de culte va experimentar noves reformes a mitjans del segle XIX. Així, doncs, entre 1854 i 1856 es va portar a terme una ampliació i el bastiment de la capella del Santíssim, en la que hi treballaren la nissaga de mestres d'obres sitgetans de la família Cros.

Ja en la segona meitat de la centúria, es va reformar el campanar segons el projecte de Mossèn Clara. El responsable tècnic de l'execució de l'obra fou el mestre Jaume Sunyer, i l'obra es va beneir amb data de 8 de desembre de 1863.

Bibliografia

COLL, I. "Notes sobre la construcció de l'església parroquial de Sitges". Sitges
Coll, I. (1981) Inventari del Patrimoni Arquitectònic (IPA) 11902
CARBONELL, J. (1956). "Siete ensayos de Historia Suburense". El Eco de Sitges.
"Gran Geografia Comarcal de Catalunya" (1982:62). Vol. 5. Barcelona.
FONTBONA, F. (1983) "Del Neoclassicisme a la Restauració. 1808-1888". Barcelona.
LLOPIS, J. (1980) "Assaig històric sobre la vila de Sitges". Sitges.
LLOPIS, B.- CLARÀ, F. (1982) "Dos treballs d'història de Sitges de mitjans del segle XIX". Sitges.
Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006)
PLANAS, R. (1952) "Llibre de Sitges". Barcelona.
SOLER, J. (1980) "Geografia i guia de la vila de Sitges i son terme municipal". Sitges.

